

Друкується за участі фінансової підтримки Адміністрації Політико-правового коледжу «АЛСКО»

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

- ❖ Стрічка новин;
- ❖ Слово головного редактора;
- ❖ Прямая мова;
- ❖ Життєві реалії сьогодення;
- ❖ Суспільно-соціальна тема;
- ❖ «Інтерв'ю».

*** Стрічка новин**

Вийшов друком збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні проблеми правової системи України», яка відбулась 24 листопада 2011 року в Київському університеті права НАН України.

У збірнику опубліковано наукові статті студентів II курсу денного відділення Політико-правового коледжу «АЛСКО», які були активними учасниками зазначеної міжнародної конференції. Серед них: Іванов М., Ралдугіна Д. та Сендзюк О. З виданням можна ознайомитись в бібліотечному відділі коледжу «АЛСКО».

Студенти Політико-правового коледжу «АЛСКО» були запрошені на захист дисертаційного дослідження аспіранта Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. Пощастило поринути у вирій наукової атмосфери, зокрема: Діденко Артему, Терещук Інні, Дубровій Любові, Лісовській Юлії, Семенюк Дар'ї та ін. Студенти вдячні за таку можливість професору Оніщенко Наталії Миколаївні.

20 січня 2012 року, представники Комітету зовнішньої політики та ЗМІ студентського самоврядування коледжу «АЛСКО», вкотре прийняли участь у програмі «Велика політика з Євгенієм Кисельовим» на ІНТЕРІ, яка стала першим випуском у новому телесезоні.

*** Слово головного редактора**

Січень – місяць, без сумніву, має забарвлення відпочинкового характеру, адже свята ще не завершилися. Тому налаштованість на продуктивну роботу необхідно чимось розвивати. Наприклад, у нашому випадку, є ряд обов'язків, які необхідно сумлінно та плідно виконувати. Хоча б тому, що необхідно чимось підсумувати ювілейний випуск проектного видання.

Останнім часом, нас почали називати другою владою в системі студентського самоврядування коледжу «АЛСКО». Хочеться розпочати новий навчальний та робочий рік з наступного уточнення. Проект газети «Інформер» – це засіб здійснення реалізації інституту самоврядування, а не протидія розбудови «наполеонівських планів» нового студентського керівництва чи його окремих активістів. Відтак, «Інформер» – перший пізнавально-звітний блок інформації про перебіг подій, які відбуваються в суспільстві, студентському парламенті та середовищі зокрема.

П'ятий випуск газети, ми вирішили розпочати з мінімум піару самих себе, але з максимумом інформації про все і відразу.

Матаг Андрій*** Прямая мова**

“Кінець місяця чи початок року, та хоч перше травня... Студентське самоврядування, його безпосередні представники, сьогодні, зобов'язані працювати, виконувати свою громадську роботу. Кожен із них несе певний обов'язок, і відповідальність за кожен свою, назвемо, посадову дію, а отже, і повинен або працювати на благо розвитку навчального закладу, або йти у відставку. Студентське самоврядування, інститут як зараз актуально його називати, – це реальна можливість проявити себе, як особистість, але в жодному разі не подіум для реверансів. Зараз працюємо над написанням подальших планів своєї роботи”.

Президент студ. самоврядування Діденко Артем**Редакційний колектив студентського вісника**

Засновник та головний редактор – МАТАГ Андрій (II к., гр. ЮТ-2/2) Оглядач – VanDerГольц

Журналісти: АНДРІСЦЬ А., ДІДЕНКО Н., ТЕЙЛОР Ж., ІВЧЕНКО В., ПОДАТЬ А., ПАРХОМЕНКО В., РАЛДУГІНА Д.

* Життєві реалії сьогодення

«Кіна не буде...»

Стрімкий розвиток суспільства вже давно багато чим дивує. Серед людей поширюється думка: «майбутнє – для молодого покоління!». Звучить, як гасло... Справді, а що це за молодь така, для якої всі так нібито старіються? Давайте поміркуємо...

Через швидкий плин життя, розвиток новітніх технологій та пов'язане з цим збільшення людських можливостей практично у всіх сферах життя з'являється все більше викликів нашій моралі та духовності. В основі цього лежить взамосуперечливий факт: по-перше, людина - істота не ідеальна, по-друге - вона завжди повинна боротися зі своїми недоліками і тим самим наближатися до ідеалу.

Як би там не було, а молодь – як майбутнє нації – не ідеальна. Подивитися лише: кожен третій тінейджер – не може і дня прожити без так званих тусовок; кожен другий – не уявляє себе без щоденних забав, в яких би проявах вони не були, а решта, хто би це не був, дівчина чи хлопець – не уявляє себе без майже щоденних побігеньок – і це наше майбутнє? А тепер скажіть, варто порушувати: влаштувати гулянки чи навіть елементарне – не прибирати у кімнаті? Питання постає в досить актуальній площині, адже воно болюче для будь-якого суспільства.

І після цього ще говоримо про культуру, про естетично-моральне виховання молоді? Чому можна навчити людину, якщо вона не хоче цього, і навіть навпаки, замість того щоби ставати на ноги - опускається назад, до рівня примата! Безглуздо... Наразі нам залишається набиратися терпіння, щоби не тільки пережити цей гармидер, а й викоринити його, адже студент – насамперед зобов'язаний навчатися і морально виховуватися, а не безглуздо протирати штани у навчальних кабінетах, як це буває в багатьох вишах. Вірно говорять іноземці, що коли хочеш навести порядок – розпочни із туалету. А поки всі чекатимуть кращих часів, то скажу відверто – «кіна не буде...».

Івченко Вікторія
за матеріалами з інших джерел

* Суспільно-соціальна тема

За поворотом

(початок – ред.)

Читая эту статью, вы узнаете, почему ветер перемен превращает даже самые крепкие стены в прах, насколько сильно влияние советской системы приема на работу в наше время, почему быть ластиком лучше, чем камнем и за счет чего уровень жизни в странах запада превосходит наш.

Мао Цзе-Дун сказал: «Когда умный человек слышит ветер перемен, он будет строить не стену, а ветряную мельницу». Грех не принять во внимание слова столь одаренного человека и не употребить их во благо. Однако, в наше время (нестабильное, сложное и изменчивое) не каждый способен следовать восточным мудростям: люди продолжают верить в устоявшиеся традиции, не проявляя надлежащей гибкости, за что впоследствии расплачиваются по двойному тарифу. Если отойти от абстрактных понятий и приблизиться к теме данной статьи, то далее речь пойдет о работодателях и неопытных специалистах, которые только закончили учебный процесс и сразу же стали на путь поиска места работы - приемлемой, высокооплачиваемой и стабильной.

Первые хотят найти максимально высококлассного работника за минимальную заработную плату, а вторые же не могут сходу продемонстрировать хороший уровень выполнения работы, но и умерить свои материальные аппетиты, зачастую, не готовы.

Назревает вопрос: кто из них прав? Работодатели создали некий замкнутый круг, чем-то напоминающий собой известный замкнутый круг Советского Союза, когда человек не мог получить работу, не имея прописки в надлежащем городе, но и прописку он получить не мог, потому как не имел работы.

Только в наше время круг этот немного другого характера: чтобы устроиться работать, молодому специалисту нужен опыт работы (поскольку в большинстве случаев предприятие не готово «растить» своих собственных сотрудников), но для наработки опыта человеку таки нужна работа.

(продовження на наступній сторінці – ред.)

За поворотом

(продовження – ред.)

Впрочем, это полбеда. Работодатели усложнили задачу сами себе, введя моду исключительно на молодых сотрудников.

На данный момент крайне сложно найти работу человеку, чей возраст приближается к сорока годам, а в некоторых сферах - и того раньше.

В этой специфической ситуации наблюдается парадокс колоссального масштаба: ведь люди из категории «под сорок» как раз и являются столько желаемыми на работе обладателями опыта, но путь туда им закрыт.

Вероятно, это вызвано нежеланием работодателя нанимать выходца из страны советов.

Почему? По большей части в силу собственной стереотипности мышления, ведь одно дело не приглашать на работу человека, всю жизнь прожившего в условиях социализма и совсем другое - человека, только в юности ощутившего на себе влияние СССР.

Пусть изначально кажется, будто работодатели превалируют над вчерашними студентами, но эта видимость оправдывается только в локальном масштабе: когда мы говорим о конкретном работодателе и конкретном потенциальном сотруднике.

Если же работодатель не идет в ногу с мировыми тенденциями, то он перестает быть ластиком, становится камнем и до конца своих дней только и делает, что теряет, теряет и еще раз теряет.

Люди же, которые работу ищут, находятся в вовсе незавидном положении: им приходится беспокоить своих знакомых, просить о помощи или же соглашаться на совершенно смешные деньги.

У этих людей практически нет других вариантов, ибо иную специальность после получения диплома уже не выберешь, а даже имей они такую возможность в теории, не

стоит забывать, что отношение к работникам практически во всех сферах одинаковое.

Кроме всего, интересно еще и то, что куда более важную роль для работодателя играет сам факт наличия у человека опыта, а не качество работы, которую тот делает, ведь работодатель первым делом посмотрит в трудовую книжку, а не на сам процесс работы и уже тем более не на плоды.

Если задаться вопросом, так что же делать в такой ситуации?.. То на ум приходит только один ответ: перенимать опыт других государств, которые значительно превосходят Украину в экономической сфере. Опыт США, Великобритании, Германии.

В чем этот опыт заключается и как его корректно применить по отношению к нашей стране?

Запад живет, следуя достаточно прагматичному правилу: если человек умеет делать свою работу хорошо, то он будет безоговорочно принят, если не умеет - останется без работы.

Следует отметить, что в тех странах работодателей не особо интересует даже наличие у человека образования (безусловно, есть ряд отраслей, где диплом является обязательным условием приема на работу, но в этих случаях роль играет специфика).

Для нашей среды это является нонсенсом или даже глупостью в какой-то мере. Как можно доверить работы человеку, который бы не имел документа, подтверждающего его квалификацию?

Однако, это работает и работает лучше, чем наша постсоветская система. Работодателям свои ошибки следует признавать, следует меняться и приспосабливаться.

* «Інтерв'ю»

Однажды мне приснилось, что я беру интервью у Бога.
“Так ты хочешь взять у меня интервью?” - Бог спросил меня...
“Если у тебя есть время”, - сказал я...

Бог улыбнулся.

“Мое время это вечность. Какие вопросы ты хотел мне задать?”

“Что больше всего удивляет тебя в людях?”

И Бог ответил...

“Им наскучивает детство, они спешат повзрослеть, а потом мечтают опять стать детьми”.

“Они теряют здоровье, зарабатывая деньги... А потом теряют деньги, восстанавливая здоровье”.

“Они так много думают о будущем, что забывают настоящее настолько, что не живут ни в настоящем, ни в будущем”.

“Они живут так, как будто никогда не умрут, а умирают так, как будто никогда и не жили”.

Его рука взяла мою, и мы помолчали некоторое время...

И тогда я спросил:

“Как родитель, какие уроки жизни ты бы хотел, чтобы твои дети выучили?”

“Пусть знают, что невозможно заставить кого-то любить их. Все, что они могут сделать, это позволить себе быть любимыми”.

“Пусть знают, что нехорошо сравнивать себя с другими”.

“Пусть учатся прощать, практикуя прощение”.

“Пусть помнят, что ранить любимого человека можно всего лишь за несколько секунд, но чтобы залечить эти раны, могут потребоваться долгие годы”.

“Пусть поймут, что богат не тот, у кого больше, но тот, кто нуждается в меньшем”.

“Пусть знают, что есть люди, которые их очень любят, просто они еще не научились выражать свои чувства”.

“Пусть осознают, что два человека могут смотреть на одно и тоже... а видеть это по-разному...”

“Пусть знают, что простить друг друга недостаточно, надо так же простить самих себя.”

“Благодарю за твое время”, - сказал я робко. - “Есть еще что-то, что ты хотел бы передать своим детям?”

Бог улыбнулся и сказал:

“Пусть знают, что я здесь для них... всегда”.

Пауло Коэльо

<p>Друк: Комітет зовнішньої політики та ЗМІ Коректор статей: вакансія! Кількість сторінок: 4 стор. друк. тексту</p>	<p>Вид: інформаційно-звітна газета для викладачів, співробітників, гостей, студентів Політико-правового коледжу «АЛСКО» Редакція: аудиторія № 18 Випуск: № 5 (01. 2012)</p>	<p>Тираж: 20 (10 кольорових, 10 ч/б) Рік: 2012 рік / січень.</p>
<p>Реалізація газети Informer читачам: розповсюджується безкоштовно! Продаж заборонений !!!</p>		